

Hieronder een **fragment** uit het **addendum**
bij het boek

“Als de Dieren spreken konden”

ISBN 978-90-75849-36-3 (harde kaft) of ISBN 978-90-75849-37-0 (slappe kaft)

van

Christiane Beerlandt

U mag van deze tekst één exemplaar afdrukken voor persoonlijk gebruik.

*

Hommel

Hommel stelt o.a. voor: je weg vinden via het openstaan voor de taal van het allerhoogste in jezelf, en tevens loslaten, uit je laten stromen, datgene wat ‘afval’ voorstelt. Ook de resten na of tijdens een transformatieproces. De mogelijkheid in een wezen om uit te scheiden (letterlijk ook: op toilet) datgene wat nog de resten zijn van een heel verterings- en bewerkingsproces. Ontdoe je ervan, zegt hommeltje.

Hij vraagt je niet steeds weer te keren naar vraagstukken over het verleden, maar vanuit het nu, met klare blik, de zaken te bezien, te herbezien, teneinde weer een stap voorwaarts verder te kunnen zetten; Hommel staat ook voor: je met hoofd en gedachten ergens totaal kunnen ingooien, in totale overgave en vertrouwen. Hij is als de mens die beschikt over een intense hoeveelheid geestesenergieën, is bereid deze toe te spitsen op de essentie. Een geconcentreerde golf op het hoofd als ware hij de oude Indiaan. Hommel vraagt hierbij om stevig je waarde en mankracht te beseffen, de energieën op intense manier in te zetten.

1

Uit het addendum bij ‘Als de Dieren spreken konden’ © 2003 C. Beerlandt en Beerlandt Publications bvba

Alle rechten voorbehouden. Geen enkele tekst uit deze website mag worden verveelvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hij maant je aan die sterke energieën in je hoofd te concentreren, ahw met twee stevige antennes te richten, om te kijken, te ontvangen, te vinden, uit te zenden. Stem je af op je omgeving, word het onderliggende gewaar door je innerlijke zintuigen te richten. Wàt dien je op te vangen, wat moet je horen, zien, voelen? Wat wil het leven in jou je duidelijk maken?

“Breek de perziksteen in je open. Leg de ziel van de dingen bloot en kijk naar de kern. En vooral : wees niet bang de pit van je eigen wezen open te stellen, in ontvouwing. Durf je vleugels spreiden, toon je hartsgevoel, geef jezelf aan jezelf en toon je aan het Leven. Durf je in ‘naaktheid’ (veelal figuurlijk) te tonen en open je voor het levenslicht.

Mogelijk heb je je zopas afgesloten, heel ‘toe’, je verbergend, soms wel gekwetst met een steen op je maag. Ontdoe je van deze harde afgeslotenheid en keer je naar het licht van de zon. Open je, weet dat het mooi is in je; en zo er nog een aanwezigheid is van donkere, boze gedachten, van een soort van gekwetst willen verbergen, bevreesd voor wat de anderen je weer zouden kunnen aandoen, bang om je ziel bloot te leggen en klappen te moeten incasseren, wel verwijder dit dan uit jezelf.

Sluit je niet op in een cocon: je mag best aangesloten zijn op je kern, maar zonder je af te sluiten van de buitenwereld, van goede mensen. Dit vraagt een omkering soms, een ontbolstering van een oude hardere ik. Kom in zachtheid tot jezelf en durf je te openen voor het leven, voor datgene wat het Leven jou wil geven. Wees niet bang om gekwetst te worden: immuniteit groeit naarmate jij jezelf als goed en mooi gaat aanzien, als waardevol vanbinnen en vanbuiten. Zelf-liefde is de automatische bescherm-energie.

Neem je intens dicht in jezelf, in je lichaam, als in een verdiepte toestand van ‘zijn’ en laat van hieruit jouw mogelijkheden zich openlijk manifesteren. Verzet je niet tegen deze openheid, deze eerlijke zelf-manifestatie en stop je gevoelens niet achter een stolp. Kom naarbuiten met je gaven, je levensgevoel, je inhoud. Geef jezelf aan het leven, geef het leven aan jezelf.”